

de fördömda

Ett äventyr till
Drakar och Démoner Trudvang

Om äventyret

Det här är ett äventyr som jag länge hade liggande i en av mina mappar på datorn, bortglömd. Det var då jag skulle rensa mappen och kasta dåliga äventyrs ideer som jag upptäckte äventyret och började läsa det igen. Då föll helt plötsligt alla pusselbitar på plats och det blev tillslut ett färdigt äventyr som jag är ganska nöjd med, ett äventyr jag först tänkt radera.

Värt att notera är kanske att detta äventyr i grunden inte innehåller någon strid. Men det kan förstås ändras beroende på vad spelarna bestämmer sig för att göra. Hoppas ni kommer att gilla äventyret!

Skrivet av Mikael Jansson

Sammanfattning

I det här äventyret så ska rollpersonerna hjälpa en by som är hemsökta av spöken. Men det visar sig att vissa bybor inte är så oskyldiga som dom först kanske verkat.

Bakgrund

Det fanns en gång i tiden 2 byar i Uggleskogen, Borkeby och Ekhaga, som inte låg mer än 1km ifrån varandra. Man var goda vänner och bytte ofta varor med varandra, så som pälsar mot verktyg osv.

Men så en dag fann man att alla invånare i Ekhaga hade dött utan förklaring. Några män från Borkeby begravde invånarna. Man visste inte om det var en pest eller en mystisk förbannelse, men man vågade inte prata mer om saken och det gjorde man inte heller. Tur nog så drabbades aldrig invånarna i Borkeby av sjukdomen....

Men några veckor efter att invånarna i Ekhaga begravts så brakade helvetet lös i Borkeby. Rastlösa vålnader från Ekhaga kom och hemsökte Borkeby, med hjärtskärande och plågsamma skrik kom de och skrämde vettet ur dess invånare varje natt. De som blev vidrörda av vålnaderna föll livlösa ner på marken i ett komalikt tillstånd, varken död eller levande.

Prästen i byn sade att man måste måla röda kors på väggarna för att hålla vålnaderna borta vilket

man gjorde. Vålnaderna kan inte komma in i husen med ett rött kors på dörrarna, det vill säga alla hus i byn.

Vålnaderna kommer och hemsöker byn nästan varje natt fortfarande, ofta hinner invånarna i Borkeby in i sina hus, ibland hinner inte alla det. Ingen förstår varför dom spökar eller varför dom är så plågade. I Borkeby försöker man leva sitt liv så gott det går. ...

Sanningen

På en äng i skogan en bit utanför spökbyn Ekhaga finns 15 träkors, där man begravde invånarna ifrån Ekhaga. Men det är inte sanningen, för dom begravdes aldrig där.

De som begravde dom var lata och såg en enklare lösning. För att spara tid och arbete så slängde man ner liken i en mörk ravin där ingen skulle hitta dom. För att ingen skulle misstänka något så satte man upp kors på ängen precis som att de vore begravda där. Man gjorde detta för att slippa gräva en massa gravar och minska risken att man blev smittade.

Men aldrig hade dom kunnat förutse effekten av deras handlingar.

Vålnaderna från Ekhaga hemsöker Borkeby för att dom aldrig fått en riktigt begravning, trots att endast få från Borkeby var inblandade i det så tänker inte vålnaderna vila förrän alla i Borkeby ligger hjärndöda på marken.

Ingen i Borkeby skulle kunna förstå att dom aldrig begravdes i kullen. För det första så skulle de aldrig våga gå dit eftersom de tror att vålnaderna finns där då dom inte hemsöker deras by och för det andra så skulle de absolut inte våga gräva upp några gravar, vilket säkert bara skulle förvärra saken.

De från byn som slängde ner människorna i ravinen vet innerst inne att det är deras agerande som väckt vålnadernas vrede, men dom har förträngt det. Dom plågas av sitt dåliga samvete men vågar ingenting säga, dom är rädda att bli utvisade, bestraffade eller något värre.

Då rpn:a grävt upp gravarna och sett att ingen är där så borde dom ana ugglor i mossen. De återvänder till byn och pratar med dom som begravde dom. Om rpn:a pressar dom tillräckligt mkt så bryter dom ihop och erkänner tillslut att man inte orka begrava alla liken, istället så slängde man ner dom i ravinen som omger Ekhaga.

Vålnaderna stjal själarna från de människor dom vidrör och tar tillbaka stjälen till ravinen där den plågas i evighet. Endast då liken från Ekhaga får en riktigt begravning ute på ängen så kommer dom att sluta hemsöka och plåga de levandes värld och de själar som tagits tillfånga får återvända till sina hjärndöda kroppar.

Att bryta förbannelsen

För att bryta förbannelsen så måste alltså skeletten som finns kvar från byborna i Ekhaga begravas ordentligt. Skeletten finns i botten på ravinen som omger Ekhaga. Närmast där det går att begrava dom är där korsen finns, marken är för hård överallt annars.

Inledning

Vägen leder in i den vackra björkskogen där stammarna glänser likt silver och bladen glimmar som guldmynt. Men efter att rpn:a gått en bit efter vägen så ändras skogens utseende, björkarna blir mörkare och förvridna, dom har allt färre löv och träden blir ruttnare.

Vägen leder fram till en glänta i skogen där det ligger en liten by bestående av en klunga med ungefär 12 timmerhus med mosstak, grå rök stiger från husens skorstenar.

Samlad runt en brasa i byns mitt sitter några jägare och samtalar lågt med varandra medan dom gör pilar, syr kläder, tillverkar bågar och utför andra jägarsysslor.

* Alla hus i byn har ett rött kors målat på dörren.

* Då rpn:a går in i byn så reser sig jägarna upp och kollar på dom misstänksamt

- Främlingar, halt! Ni har inget att göra i den här byn, tro mig! Ge er av här ifrån genast om ni håller era liv kärt, här finns inget för....

De fördömda kommer

Mannen avbryts av att alla hör plågsamma, ångestfyllda, hjärskärande och högljudda skrik som kommer från skogen och som närmar sig byn lika snabbt som vinden.

* Byborna börjar springa runt i vild panik som yra höns medan dom skriker
- Dom kommer! DOM KOMMER! IN I HUSEN!

Alla skyndar sig så fort dom kan in i sina hus medan dom fruktansvärda skriken blir allt högre och kommer allt närmre.
- Hjälp oss! Hjälp oss!

* För att hinna in i ett hus så måste rollpersonerna lyckas med ett slag i Smidighet FV 8. Misslyckas slaget så hinner inte rollpersonen in i något hus, alla dörrar hinner stängas och låsas. Rollpersonen står ute när den gråa dimman med plågade vålnader sveper in. Han fylls med skräck, ångest och en outhärdlig kyla då vålnadernas iskalla händer berör honom. Rollpersonen faller ner orörlig på marken och allt blir svart.

För att göra det extra spännande så kan den rollperson som inte hinner in banka på dörren där dom andra rollpersonerna flytt in med några från byn. De i byn vägrar låta rpn:a öppna dörren

- Om ni öppnar dörren nu så kommer vi alla här inne att dö, det finns ingen räddning för er vänn!

* Efter en stund så avlägsnas skriken och byborna vågar gå ut från sina stugor.

* En del är arga på rpn:a och menar att det är deras fel att vålnaderna kommit tillbaka efter att dom hållit sig borta ett tag. Om några rollpersoner blivit tagen så säger byborna
- Jaha, dom lyckades bara ta ”ange antal” ikväll. Vi hade tur...

* Om alla av rpn:a hinner in i ett hus så är det istället en bybo som bankar på dörren eller en betydelsefull person som rpn:a kanske har med sig. Denna släpps inte in och faller offer för vålnaderna utanför.

SL: Om du ogillar att risken finns att en rollperson kan bli berörd av vålnaderna så kan du strunta i det och låta alla rollpersoner hinna in i husen automatiskt. Fördelen är att alla spelare får agera aktivt i äventyret med sina rollpersoner. Nackdelen är att kanske rollpersonerna inte blir lika motiverade att hjälpa byn.

Den som drabbas

De som blir berörda av vålnaderna hamnar i en sorts av koma, ett drömliknande tillstånd utan drömmar. Han blir helt omedveten om sin existens och sin omgivning, han kan inte göra någonting. Tillståndet är permanent tills att förbannelsen som vilar över Ekhaga bryts.

En frivillig

De spelare som blivit av med sina rollpersoner till vålnaderna kan få spela en bybo från byn som hjälper rollpersonerna. Han gör det spelaren vill att han ska göra inom rimliga gränser. Han utsätter sig dock inte för direkt fara utan motivation, som att hoppa ut från ett stup. Med andra ord, han ska inte bli utnyttjad till att göra saker som rollpersonerna inte vågar göra.

* Se jägare sida 146 i Trudvangs stigar.

Med rätt frågor till bybor:

* De som spökar kommer från grannbyn. Alla dom dog i en mystisk sjukdom för ett år sedan, man begravde dom en bit utanför byn. Sedan dess har dom spökat och hemsökt deras by då och då. Man vet inte varför dom suger livet ur invånarna, man vet inte varför dom inte kan finna frid. Byarna var mycket goda vänner och det finns ingen anledning till denna skoningslösa hämnd.

* Man begravde byborna ute på Maskrosfältet, det var den enda plats där marken var mjuk nog. Totalt begravde man alla 15 invånare, de hade bra tur att ingen blev smittad.

Risken togs helt enkelt för att man var rädd att dom skulle hemsöka byn om dom inte blev begravna på rätt sätt. Men av någon anledning så hemsöker dom byn ändå...

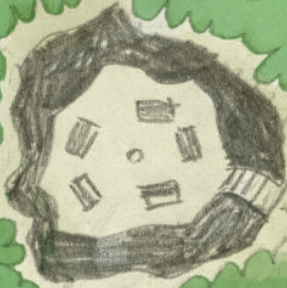
De som begravde byborna var Hagvard, Aldir, Theo, Hjalmar, Edrik och Runar.

* Ingen har vågat gått till varken byn eller fältet sen det börja spöka.

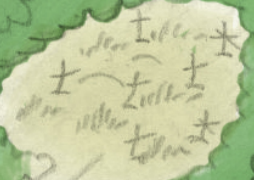
* Det finns ingen räddning för er vänn/den som drabbats. Dom blir hjärndöda lik som inte kan göra någonting. Dom är vid liv men lever inte, dom är död men ändå inte död.

I ett hus finns det 12 sådana lik, det är dom bybor som drabbats. Alla sitter på långa bänkar och stirrar tomt rakt fram.

ekhaga

maskrosfältet

borkeby

Ekhaga

Den lilla byn består av en klunga med fallfärdiga timmerstugor som är omringad av en 2m bred ravinen där det inte går att se botten. Över ravinen går en gammal bro.

* Varje midnatt kommer vålnaderna upp från ravinen och in i byn. Dom cirkulerar runt i byn oroligt. Ofta åker dom tillbaka ner i ravinen, ibland beger dom sig till Borkeby.

Ravinen

Ravinen är mörk och har en skrämmande aura över sig. Den som kollar ner i ravinen känner en iskall vind stiga uppåt och personen får kallakårar längs ryggraden. Nerifrån hörs svaga, låga och plågsamma viskningar.

* I ravinen håller vålnaderna till. Alla levande som går ner där blir tömd på sin livsenergi och hamnar i koma.

* I ravinens botten ligger det 15 st skelett, många av dom i dåligt skick med skador från fallet.

* Vålnaderna sticker till Borkeby ibland vid midnatt. De som försöker få upp skeletten har då ca 30 min på sig att agera innan vålnaderna återvänder.

SL:

Rpn:a bör hinna få upp skeletten innan vålnaderna kommer. Men vålnaderna kommer att följa rpn:a hack i häl hela tiden. Det är då de håller på att begrava skeletten på fältet som de hör vålnaderna närma sig. Precis då de grävt ner det sista skelettet så försvinner vålnaderna framför näsan på dom.

Husen

Man har tagit reda på det mesta som fanns i byn.

* Lyckat slag i lönndom: I byn finns en långbåge och 2sm.

Maskrosfältet

På fältet finns det 15 st träkors.

Men här finns inga människor begravda.

Äventyrets slut

Lyckas bryta förbannelsen + 15 ÄP

Bryter förbannelsen utan att någon av deras egna är i vålnadernas våld + 10 ÄP

Får de skyldiga att erkänna vad dom verkligen gjorde med liken + 5 ÄP